

Kreds (Drejer), som jeg troer maae ansees for i høi Grad at besidde speciel Sagkundskab i dette Tilfælde, have talt for et Udvalgs Nedsættelse, medens det andet ærede Medlem af Thinget, som man vistnok ogsaa maa tilskrive stor Sagkundskab i denne Retning, nemlig den 7de Landstingsmand for 2den Kreds (Thalbjør) — jeg veed ikke, om maastee flere, jeg har ikke været her fra Mødets Begyndelse — har udtalt sig mod at nedsætte et Udvalg, saa er her en bestemt Conflict mellem dem, som jeg er nødt til at ansee som specielt sagkyndige, og jeg seer mig derfor i den Nødvendighed at maatte stemme for et Udvalgs Nedsættelse. Jeg kan heller ikke troe, at dette skulde kunne paa nogen Maade fortrædige eller endog kun overraske det andet Thing. Sagen var som bekendt til første Behandling i det andet Thing den 9de October, og idag skrive vi den 15de December. Jeg troer ikke, at jeg behøver at sige mere.

M. W. Bruun: Maatte jeg til de ærede Rigsdagsmænd, der agte at stemme mod et Udvalgs Nedsættelse, tillade mig at gjøre en Bemærkning. Jeg har fulgt Forhandlingerne i det andet Thing, og jeg kan i det Hele taget samstemme med den Skikkelse, der er givet Udkastet; men dette Udkast indeholder ved St. den heraf dog Endeel, som jeg finder vrangt, Udskilligt, som efter min Mening slet ikke kan gaae; skjøndt jeg ikke skal paaberaabe mig nogen særdeles Sagkundskab i det Hele taget, hvad denne Sag angaaer, er der dog enkelte Partier deraf, hvort jeg tiltroer mig den samme Sagkundskab som de fleste af Thingets Medlemmer. Naar jeg nu paa dette Standpunkt siger til de ærede Herrer: Der er Meget eller Udskilligt i denne Lov, som jeg paa ingen Maade kan gaae ind paa; jeg seer mig ikke istand til i den korte Tid, der er Thinget levnet, at formulere de Forandringer, som efter min Mening nødvendigt maae gjøres i Udkastet; jeg seer mig ikke istand til at gennemgaae Udkastet paany saa nøie, som en Sag af denne Bigtighed fordrer — ville da de ærede Medlemmer finde det rigtigt at tvinge mig til at afstemme over en Lov, med Hensyn til hvilken der ikke er givet mig Tid til fornøden Over-

veetelse? Naar det ærede Medlem fra Helsingør (Kirch) yttrede Noget om Fortrædigelse, saa vil jeg med hans Tilladelse mene, at dette var noget Rignende; det var ikke en Fortrædigelse, men det forekommer mig, at det var en Ubillighed, der grændser temmelig nær til Uret.

Glausen: De to Betragtninger, som her have vist sig at staae mod hinanden, ere af aldeles forskjellig Art og gaae i ganske forskjellig Retning, og der turde derfor være Dødsfordring til lidt skarpere at afveie dem mod hinanden. Fra den ene Side siger man: Vi have her et Lovforslag, som længe og med almindelig Længsel er imødeset, et Lovforslag, som fra alle Sider erkjendes at være udarbejdet med Sagkundskab og at være i det Hele taget tilfredsstillende; det vilde altsaa være uforvarsomt af os, om vi undlode Noget, for at det snarest muligt kunde komme frem. Fra den anden Side siger man: Vi have her et Lovforslag liggende for os, som er kommet tilbage til os i en væsentlig forandret Skikkelse; dersom vi nu stemme for Loven, kunne vi ikke afvise den Bebreidelse, at vi give vor Stemme, uden at den er støttet paa Overbeviisning om, at Loven er saa god, som den vilde kunne blive og alene vil kunne blive ved omhyggelig Drøftelse, saaledes som den kun kan blive underkastet i et Udvalg; det vilde altsaa være uforvarsomt handlet af os, om vi her lode os bevæge til, af Længsel efter at faae denne Lov noget tidligere ud, at stemme for dens Fremme. Det forekommer mig nu, at disse to Betragtninger, naar man seer hen til Grundene, hvorpaa de hvile, ikke staae lige. Thi paa den ene Side er der Tale, ikke om en „Be-gravelse“ af Sagen, men alene om en forholdsvis kort Udsættelse af den hele Lov. Vi have her en Lov, om hvilken Regering og Folkerepræsentation ere enige; vi kunne altsaa være fuldkommen forvisede om, at, kommer den ikke ud i denne Sæsson, vil den komme ud i den næste. Her er det altsaa let at skyde Ansvar til side, at vise enhver Bebreidelse tilbage, ved at sige: Loven er saaledes bearbejdet, at den sikkert vil komme ud, men den bør ikke komme ud, før den er undergaaet fuldstændig Drøf-